

De regimine Ablatiui

vult Floresta q̄ absolute ponat̄ simpliciter s̄z vult q̄ nō regat̄ ab aliquo pte
verbi nec a pteā a ptepost. Cōtra Etia dicit Floresta Tu sem p̄ quitiū
debes absolute casum: s̄ semp̄ respectu cuiuscūq̄ temporis non regit̄. Et
addit Puscianus Atūs r̄ vtūs absolute sunt. Dōm q̄ absolute nō dicit̄ ibi
p̄uationē regimnis sed p̄uationem cōstructionis transitue vt etiā exponit
Puscianus absolute sunt. i. intransitive construunt̄. Querit̄. Quare au-
tor nō dicit̄ aliquid de regimine vocatiui. Dōm q̄ forsā suo tempore cō-
trarie fuerunt op̄iones de vocatiuo: q̄re neutri volens p̄radicere caute
soluit de eo. Vel ideo: q̄z solum regitur ab aduerbio vocandi: qd̄ omnibus
est manifestū r̄ facile: sed ars est circa difficilia. ij. Ethicorū. Vñ Therēt̄
in adelpho O mi quid faciam: quid clamem: quid querar̄ O celum o terra
o neptune vale. Ibi omnes illi vocatiui regunt̄ ab illo aduerbio vocandi o
Querit̄. Utrum vocatiuus ponit̄ absolute r̄ quot modis. Dōm q̄ sic: sed
tū vno mō sez breuitatis causa. Exēplū vt charissimi. i. o charissimi Omne
datū optum̄z et omne donū p̄fectum desursum est de scendens a patre lu-
minum et hic fratres. i. o fratres expurgate vetus fermentum

Ablatiuozū regimen subiungitur istis

Sentētia ē q̄ regimē passiui ablati casus postponit̄ istis. s. regimibus
predictis Cuius p̄: una ratio est: quia regimen a ordinant̄ s̄m ordinem cas-
uum Sed ablatiuus est vltimus casus: ergo regimen eius vltimo ponitur
q̄ greci carentes ablatiuo vtēbant̄ genitiuo loco ablatiui et sic latini euz
postea inuenerunt. Sc̄ba ratio est q̄z abltūs est p̄prius casus verborū acti-
uoz r̄ transitiuoz sed actio est ante passionem: s̄ r̄. Arguit̄. Ablatiuo
habet maximā cōuenientiam cū ḡto ergo eius regimen debet immediate se-
qui regimen ḡti. Vñs p̄batur: q̄z sepe ponitur ḡtūs loco ablatiui. vñ Uir.
Et curium tenus a mento palearia pendent: quia greci carentes ablatio
vtēbantur genitiuo loco ablatiui: Dōm q̄ bene s̄m illam rationem p̄cede-
ret: q̄z tū ablatiuus est p̄prius casus verborū passiuoz: ideo sequitur regi-
men datiuū r̄ accusatiui q̄z struuntur cū verbis actiuis. Arguit̄ abltūs
est casus p̄ncipiū actūs vero ē casus termini trāsitiōis verbi: ergo regimē
ablati debz p̄cedere regimen accusatiui. Dicendū q̄z verū est: q̄z tū abltūs
vltimo inuentus est a romans et s̄m Puscianū dicit̄ p̄prius casus roma-
noz et latinoz ideo vltimo loco ponitur eius regimē. Querit̄. Quot mo-
dis abltūs ponitur in oratione. Dicendū q̄z tribus modis. primo vt regit̄
vt iohannes scribit̄ calamo. Secundo vt ponitur absolute: vt magistro le-
genti pueri p̄ficiūt Tertio vt caret rectore: vt iohānis venit roma Querit̄
A quot partibus orationis regitur ablatiuus. Dicendū q̄z a ser. Pri-
mo a nomine: vt doctior petro. Secundo a verbo vt vtor pane. Tertio ab
aduerbio: vt fortes currit̄ velocius petro. Quarto a participio: vt viēs pa-
ne. Quinto a p̄positione large capiendi regere: vt a patre. Sexto a pro
nomine vt illa vultu placido. vñ. Nomē p̄nomē verbū aduerbiū p̄positio
tibi fertum. Arguit̄. Abltūs est p̄prius casus verborū passiuoz: ergo nō
regitur ab alijs verbis. Dōm q̄ nō est p̄priū ḡto mō sed secundo mō: hoc
est in plurimū Queritur. Ex quot viribus regitur ablatiuus Dōm q̄ ex
s̄ p̄tem. primo ex vi comparationis: vt doctior petro Secundo ex vi mien-
sura: vt petrus est longus sex pedibus. Tertio ex vi effectus alicuius cau-
se: vt iohannes pugnat̄ gladio. Quarto ex vi distantie localis: vt zut̄ ha-
nia distat a Duantria duabus leucis. Quinto ex vi p̄cij: vt emi decre-
tum ser florenis. Sexto ex vi temporis: vt iohānes studuit̄ tribus annis
Septimo ex vi demonstrationis essentie: vt vir magno ingenio.

Replca.

Querit̄

Querit̄

Arguit̄

Arguit̄

Querit̄

Arguit̄

Querit̄

De regimine ablatiui

Queritur. Que est regula generalis que ex hoc textu elicitur. Dicitur quod ista. Ois pprius ppriate tenet virtute ppria regit ablatiu a ptepost. Et dicitur (copariu tenent) quod pteu tenent regit gnm vt ille est sapietior clericor. Et dicitur (ppria pteu) quod pprius in pteu positiu sepe regit gnm: vt iohes est ditor anni petro. Sepe dicitur: vt iacobus est filius xpo. Sepe accipit vt katherina est albius: facie helizabet: et sepe ablatiu vt iohannes est dignior laude petro

Querit

Querit. Vtrius alius pprius potest regere tres ablatios. Dicitur quod sic. s. vnus fecant re excessam. Alius fecantem id in quo fit excessus. Tertius que regit positius: quod ois pprius potest regere casum sui abstracti. Vnde. Quibus abstractum poterit sibi iungere casum. Ex vi formalis tibi causam fecantis. Querit. Vtrius pprius possit regere duos ablatios que tres. Dicitur quod sic. vt fortes est maior platone statura sex pedibus maioutate. Ibi statur a regit a ppriate virtute positiu: et platone virtute ppriate a regit a ppriate: et maioutate ex vi cause formalis. Querit. A quo regit ablatios eo in ista oratione. habeo dicem floren os et eo amplius. Dicitur quod ab illo ppriate amplius. Et quod arguit videtur quod illa oratio sit incongrua quod eo est singularis numerus: et decem plus numerus: et sic relatum et suum ans inconueniunt in numero. Dicitur quod ly eo non refert ad ans expellit sed subintellectu. s. numero denario. Similiter iste orationes ponunt penes ista regulam: iohes pulchrior solito. i. que solito est. Iste loquit magis fide. i. magis fides est ei adhibenda. Notandum quod quecumque casum regit positius illud etiam regit copariu et suplatiu: quod positiu includit in posterioribus duobus gradibus: vnde. Casum quecumque naturam regit positiu. Illud supius gradus erigit atque secundus. Querit. Vtrum alia verba possint regere ablatiu mediante copariu. Dicendum quod sic: sed ipse verbum includit comparatiu: vt malo virtutes auro: sed non ista verba prefero et prelo quod illa regunt dicitur esse actio. Virgilius. Ne me sibi preferat illa veres. Possunt tamen illa verba regere ablatiu significante id in quo fit excessus: et significantem quantitatem certam vel incertam copariu: vt petrus prestat iohanni lris tribus preceptis. Queritur. Quid dicendum est de illa oratione. Si quo minus dixissem etc. Dicendum quod secundum Catholicon (quo minus) possunt esse due dictiones et tunc valet tamen sicut aliquo minus: et sic non regitur per istam regulam quod non importat rem excessam neque quantitatem illius excessus sed regit ex vi effectus cause materialis seu inopie per illam regulam plenus inops etc. Sed vt est vna dicitio non est regimine quia hoc requirit duas pteforationis.

Querit

Querit

Querit

Nota.

Querit

Querit

sup. casus ostendens que magnus

Est ablatiuus demonstrans quantus habetur. .s. ablatiu excellentiam

Ex vi excessus

Excessus regit hunc excessum dicitio signans

Exemplum in quo copariu maius fecit excessus regit illud ablatiu illo fecante id quod excedit: et illud ablatiu quattuor pedibus fecante quantitate excessus.

Hoc lignum pedibus est maius quattuor illo

Et in quo illud habet excedit ipso. excedit regit illud ablatiu quattuor digitis fecante excessum.

Hoc lignum digitis excedit quattuor istud

Quia est quod deo fecit excessus potest regere ablatiu fecante quantitate illius excessus vt emi hac re pluris: minor tribus solidis hoc est grani illo vna libra triduo plus venit que tu. Vir. Resperit tamen et longo plus tempore venit. Et dicitur (dicitio) ad secundum quod ne dum nomen sed etiam verbum regit ablatiu per istam regulam vt Cornelius petrus vno digito excedit et similiter eius principium et quattuor aduerbium.

It. ij.

De regimine Ablatiui

gere ablatiui p illā regulā: qz oēs causē scēbe agūt p aliqđ infim qđ additur eis in causando Et dicitur notant (causis scēbis) ad excludēdū deū q sine instrō agere pōt: rōne sue infinitatē: r quō ē aliq cā in trinfeca: r aliqua extrinfeca: r aliqua in actu: r aliqua in potētia: r aliq mediata: r aliq imediata: panit supra de regie sti. ¶ Qf. vtrū sola sba regāt ablatiui p istā regulā dōm q nō: s3 etiā picipia quēadmodū sba a qbus descēdūt: sed etiā nō: mina: vt iohānes est bellicosus armis: rhetor locutiōe. ¶ Notādū q ē differētia inter rhetorē: oratorē r declamatorē. Nā rhetor dicitur ille q est expertus rhetorice. s. q h3 rhetoricā: vel qui docet eas: cur⁹ auctores rhetorici nū cupant. Sed orator dicitur ille qui cām dicit corā iudicibus vt p cionib⁹: q alio nomine cōcinator dicitur. Itē cōcio omis dicitur gregatio populi ad quē orator potest dirigere orōnē suā: r sic p cionari fecit orare siue imponere: qđ etiā dicitur peiorare. Sed declamator ē ille qui in puentu scolasticorū fretam causam orat: vt se r alios exerceat: vt in veris causis postea possit orare: r rhetor illud agēs etiā vocat declamator. ¶ Querit. quō denomiatur istud regimen dōm q denomiatur ex vi effectus causē efficientis instrumentalis: ex cuius habitudine ad dictionē rectam istud regimen denominatur. nomē adiectiui. s. aliqñ significans .s. ablatō casui.

Querit

Nota

Querit

Mobile mensuram designans addere debes.

Exēplū in q illud adiectiui lōgū ipoz: tās mensurā: regit ablatiui sex pedib⁹ scantē q̄ritatem illius mensurę.

Est sicut exēplū in q illud adiectiui lat⁹ a uni scans mensuram: regit ablatiui duob⁹ pedibus scantē q̄ritatem illius mensurę.

Longum sex pedibus: longū latumq; duobus

¶ Sna est: q nomen adiectiui indeterminate importans mensurā pōt regere ablatiui scantē certā q̄ritatem illius mensurę: vt turris est alta trecentis pedibus. Et dicitur notant (nomen adiectiui) ppter nomē substantiui importans indeterminatā mensurā: qđ nō regit ablatiui sed potius ḡtū: vt vidi turrim in altitudine cētū pedū. ¶ Qf. quot modis fit mensuratio. dōm q multis modis. pmo fm latitudinē vt pannus est latus tribus vlnis. Secundo fm longitudinē: vt hoc lignū est lōgū sex pedibus. Tertio fm pfunditatē: vt tonna est pfunda tribus cubitis. Quarto fm ponderationē: vt hoc ar gentū est graue tribus maris. Quinto fm p̄tentiā mensurę: vt hoc doliū est magnū duobus virib⁹: hoc vas ē magnū duabus quartis. ¶ Arguitur. Dicitio scans mensurā: regit ḡtū p illā regulā. Mensurāq; notes. ḡ rē. dōm q illa regula intelligit de noibus substantiuis: ista s̄o loquitur de noibus adiectiuis. ¶ Contra. Bipedale trepedale sunt noia adiectiua importantia mensuram: tñ nō regūt ablatiui p istā regulā. dōm q illa nomia importāt determinatā mensurā: sed ista regula intelligit d his que importāt indeterminatā mensurā qua specificat p ablatiui scantē illā determinatōez. ¶ Cōtra. Noia adiectiua importantia indeterminatā mensurā nō regunt ablatiui. ergo rē. Ans p3 in hoc exēplo. Istud est nimis longum q̄ illud. Dicendū q ista nomina adiectiua longū latū breue rē. regunt ablatiui inq̄z̄tum absolute scant mensuram: sed inq̄z̄tum connotant respectum: regūt accū mediante p̄positione ad: vt hoc est nimis longū ad istud. Et de hoc dantur due regule: quarum prima est. Omnis positus relatiue captus. regit accū sui correlatiui mediante p̄positione ad. vt longum ad breue. Scda rta ē. Ois p̄patus relatiue capt⁹ regit ablatiui sui correlatiui vt mai⁹ minore mai⁹ rē. ¶ Qf. ex q vi regit iste ablatiui. dōm q qđ dicitur ex vi effectus causē formalis ita q mensuratio hēat se tāq̄ cā formalis respectu rei mē

Querit

Arguit

Replica.

Replica.

Querit

De regimine Ablatiui

Abi gra. Ddm q fm qsdā regit a hbo subintellecto. f. da: vel ex vi effectus
causae finalis fm alios. Et valet tm̄ sicut exēplo gra. i. gra illi qd̄ dictū ē
Uel fm alios ex vi effectus cae efficiētis hoc aut̄ nō ē incōueniēs qz finis z
efficientis p̄t coincidere. ¶ Qd̄. Un̄ regit iste ablatiuis (nūero) in ista oratiōe
Discubuerūt z viri qnqz milia numero. Ddm qz regit a ly qnqz milia ex vi
effectus cae formalis: qz oē sup̄ius ē causa formalis sui inferioris: s; nūerus
ē sup̄ius ad qnqz milia. Tertia regula ē. Verbiū importās actū distandi lo
caliter p̄t regere ablatiū scantē q̄ntitatē illiū distatīe: vt Roma distat ab
hinc q̄dringentis miliaribus. Et eadē sentia p̄t dici in actō: vt roma distat
ab hinc q̄draginta miliaria. ¶ Querit. q̄rtplex ē locus siue spaciū Dd̄z qz
duplex: qz qd̄dā ē spaciū i q̄ aliqd̄ fit: z hoc r̄ndet solū in ablatō vt hoc factū
ē tertio ab vrb̄ miliario: et sicut r̄tro quinto aut sexto miliaria. Aliud ē
spaciū p̄ qd̄ fit motus: illud p̄t stare in actō vel in ablatō: vt iui tria mili
aria vt tribz miliaribz: z illud spaciū p̄ qd̄ aliqd̄ fit solet r̄nderi ad quātum
vel ad quātō. ¶ Querit. qd̄ est stadiū. Ddm qz centū z viginti qnqz passus
faciūt stadiū. Sz miliarē dz ptinere octo stadia: et qnqz pedes faciūt facē
passū. vii. Quibz pedes passus: faciūt passus qnqz centū. Viginti qnqz stadiū
si milia des re Octo faci stadia duplicatū sit tibi leuca. Et fm qsdā leuca
latinū nomē nō est: q̄suis in cōi sermone eius vltus solet haberi iō poti' dōz
est iui duo miliaria. ¶ Notandū qz milia qnqz ē nomē nūerale: vt vndecim
milia virginū. Et milia milibz qnqz p̄ syncopā p̄ milia miliarū miliarū
bus. Quarta res a est. Verbiū importās actū appiāndi vel vendēdi: p̄t regē
ablatiū scantē q̄ntitatē illius sc̄i: vt emi panē tribus nūmis. Sicut h̄ic. po
terit emi istud venūdare multo: In q̄ exēplo ly multo importat q̄ntitatem
sc̄i indeterminate De istis autē vbiis actū appiāndi importantibz dictū
est p̄us: quō p̄t regere gr̄m vel ablatiū. ¶ Arguit. Verba importātia actuz
appiāndi regit gr̄m: s; textus ē falsus. An̄s pbatur in hoc exēplo: quātū
costat hoc r̄ndetur duozū florenozū. Ddm qz hoc ē verū fm diuersuz respe
ctū: vt patuit in regimine gr̄i ibi h̄is precisi iungas. ¶ Querit. quō deno
minatur istud regimē. Ddm qz ex vi appiātionis et hoc ex habitu dno dis
tinctionis regentis ad dictiōnē rectā. ¶ Quinta regula est. Dictio importās
actionē vel passiōnē q̄ fit in aliq̄ tpe p̄t regere ablatiū scantē q̄ntitatem
illius tps in quo fit talis actio vel passio vt morabor apud vos tota nocte
¶ Arguit. Dicit Aristō. qz passiōnes sunt faciliē mobiles z trāsēntes quē
admodū rubedo ex verecūdia causata s; male dicit qz passio est durans in
tpe. Ddm qz licet nō durat longo tpe durat tm̄ aliq̄ puo tpe: vel etiā longo
tpe fm diuersitatem passiōnū vel passibiliū q̄ntitatū z fm hoc alios z alios
ablatōs tēporū regunt. ¶ Querit. q̄rtplex ē tps. Ddm qz triplex. Unū est in
q̄ aliqd̄ fit z illud r̄ndetur ad interrogatiōnē factā p̄ qn̄ z hoc solū regit in
ablatō vt qn̄ venit petrus r̄ndet heri hora tertia nocte media p̄ma olympia
de secunda ciacide. Est aut̄ olympias tps qnqz annoz. Secundo est aliq̄
tps p̄ qn̄ z dicit q̄s diu vel q̄sto tpe z illud regit i accō v̄ i ablatō vt septē an
nos vt septē annis morat' sum colonie. Et istud tps ponit' in predicamēto
q̄ntitat' Tertius est tps intra q̄strū in quo aliquid fit vt intra quantū tēpus
redies in patriā r̄ndetur inter tres dies vel post tres menses. Et denoat
istud regimē ex vi temporis siue ex vi duratiōnis temporalis. ¶ Querit. q̄
est regula generalis que ex tertio elicit'. Solō. ista qz omne verbum mundi
p̄t regere ablatiū p̄ istaz regulā qz omne verbum significat actum finis
vel fieri qui necessario fit in aliquo tempore.

sup. pdictis .i. cām formale. f. nomē operandi
Nomen eis adiunge modum qd̄ signat agendi
R. iij

Querit

Querit

Nota.

Arguit

Querit

Arguit

Querit

Querit

Glosa notabilis.

Exemplū in quo verbū pferre fcans aliquid fieri regit illū abltm acuto
 to accentu significantem modū illius actus. s. p. nuntiationis.

Accentu plurā proferre solemus acuto

Dicit q' dco fcās actionē seu passionē pōt regē abltm fcantē modū illi
 us actōis seu passiōis vt h' pferit acuto accētū: ille cantat dulci melodia.
Df notant (dictio) q' mediū hōa: s' etiā pncipia 7 noia hōalia i bāis fms
 nata regūt abltm p hāc r'lam. De hōo actiuo patuit exēplū. De hōo passi
 uo vt iohēs pcutit securi acuta. De pncipio vt scribēs veloci cursu. De no
 mine hōali i bāis: vt dō ē amabit feruētī amore. **¶ Q'f.** Quō d'z cognōsī q'
 abltūs regat p istā regulā. **Solu.** sic. s. qñ abltūs detminat hōa ad modū
 aduerbū hōitat' manētē eadē snia: vt pferit vox acuto accētū. i. acute. Af
 ptes declinabiles ipōtāt rē: 7 ptes indeclinabiles modū rei: s' abltūs q' ē
 ptes declinabilis nō ipōtāt rē: s' abltūs impōtāt rē p modū rei:
 s' ptes indeclinabiles impōtāt modū rei tm: s' attribuit etiā abltō dētēz
 uniate. **¶ Arguit.** Nullus autō: debet pcedere ex ignotis Sed autō: hic
 pcedit ex ignotis: ergo rē. q' loq'itur hic de accentu de q' dētēmiat in q'ra
 pte: vt pmissit in pēmo sui libri ibi (Accent' noimas) Solo. Nō loq'itur h'
 de accentu nisi fm q' h'z rationē specificandi actū verbi in habitudie ablti
 casus qō intelligēs imagister doctoris vice fungēs iuenib' scholarib' de
 clarabit. **¶ Querit.** Utrū hōa passina regūt abltm p hāc regulā. Videt q'
 nō q' in textu dī (modū agēdi) s' hōa passina fcāt p modū patiēti ergo rē
 Solo. Gerūdia fcāt actiue 7 passiue. vñ. Actū siue pati signare gerundia
 pnt. Et sic p hoc gerūdiū agēdi intelligit tā hōū passiū q' actiū. **¶ Q'f.**
 Et q' vi f'g' iste abltūs. **Solutio.** Et vi effect' cause formalis q' hōa vtra
 mētione istius regule fcāt p modū actōis seu passiōis 7 modus ille sumit
 ex aliq' forma ergo regit ex vi effectus cause formalis. **¶ Q'f.** qd ē accent'
Solutio. Est ppuetas dictiōnis casualis fm quā alte vel basse pferit. Et
 est duplex accentus scz actiuis q' fit qñ syllaba elenatur. Alius ē grauis
 et ē qñ syllaba depmītur. Tertius est circumfērens 7 est qui medio modo
 pferitur de qbus latius patet in vltima pte huius libri

Querit

Arguit

Arguit

Querit

Querit

Querit

nomē fcans potestatem

Ex vi effe
ct' cause
efficientis
pncipalis

Sepe potestatis nomen coniungitur istis.

A rex hierusalem domini dono b salutem

Querit

Querit

Querit

Dicit q' nomē fcās dignitatē: vel potestātē pōt regē abltm fcantē cāns
 illius dignitatē seu p'atē vt Alexander diuina miseratione summus pōtifer
 hermān' dī grā archieps Coloniū Balduin' dono dñi rex hierlm. Mari
 mulianus dei grā romanor' rex. **¶ Q'f.** Utrū ista regulā solū cōuenit a no
 minib' dignitatē fcantib'. **Solu.** Nō p'ro q' nota talē regulā Oē hōū fcās
 actionē seu passiōē 7 oē hōū fcās p'atē ordinē religionē seu famulatum
 q' vel q' fit mediātē cōsilio auxilio fauore seu dono pōt regere abltm fcātes
 cōsiliū fauore seu donū. **Exemplū de p'no** vt missa celebratur clemētia dei
 De secūdo vt colligo hunc lib' pmissioe diuina. De tertio patet in textu
 De dignitate vt Johannes dei grā suffraganeus rē. De ordine vt petrus
 dei grā monachus. De officio vt ego sum famulus medicus pncipis fauore fratris
 mei. De famulatu vt ego sum famulus celsaris fauore episcopi. **¶ Querit.**
 Et qua vi regitur iste abltūs. **Solutio.** Et vi effectus cause efficiētis p'nci
 palis q' omnis potestas a deo est tanq' a causa pncipali. **¶ Querit.** Qua
 re in potestate alicui concessa additur iste abltiuis diuina p'ouidentia

[Marginal glosses and notes in a smaller hand, partially obscured and difficult to read.]

De regimine ablatiui

Dōm q̄ q̄ttuor. Primo valet tm̄ sicut dignū esse vt dignemini mihi trans-
mittere decē florenos. Secō valet tm̄ sicut iudicare z sic regit gtm̄ accū
vt abltm̄ vt dignor societari tue: dignor societate tuā dignor societate tua
Tertio vt ē verū ad appēationē primēs: z sic regit gtm̄ vel abltm̄: vt iste
liber dignat trū solidoz vel trib⁹ solidis. Quarto capit p dignū habere
z sic pstruit cū infinitio ibi Dignare me laudare hgo sacrata. Ita filr est
eriā intelligendū de h̄bo indignor. ¶ Querit. quor mod⁹ pstruit hoc nomē
dignus. Dōz q̄ q̄ttuor modis. Primo cū abltō vt patet in tertio: dign⁹ lau-
de: dign⁹ honore. Secō pōt pstrui cū infinitio vt petr⁹ fuit dign⁹ cantare
Tertio z magis elegāter pstruit cū h̄bo substantiuo mediante q̄ q̄ vel qd: vt
dign⁹ ē que amat oēs. Quarto pstruit cū gerūdio i di terminato: vt ē dign⁹
laudādi. Ita similit̄ intelligendū ē de hoc noie indign⁹. ¶ Querit. q̄t modis
capit illa dēō potior. Dōz q̄ duob⁹ modis. p̄rio vt ē nomē p̄p̄tū grad⁹
et tūc valet tm̄ sicut melior: vt potiora sunt bona aie q̄ bona corpis. hōr
Udiss⁹ ne locū potiorē rure. Secō capit vt ē h̄bū deponētale: z tūc h̄z tri-
plicem p̄structionē. Primo pstruit cū ḡtō: vt lacedemonū longi lateqz res-
rum positi sunt. i. diu rerū imperiū tenuerūt. Secō pstruit cū accō. Therē.
Ille alie sine labore patrio potit̄ cōmodum. Talibus tm̄ z similib⁹ orati-
onibus nō vrimur. Tertio pstruit cū abltō: vt potitus sum victoris. ¶ Querit.
que ē dñtia inter p̄scor p̄scor z victito as are. Dicendū q̄ ista q̄ v̄cti ē
hōim: z extendit se ad cibum ad potū: vt v̄scor pane z lacte. Sed p̄scor
cōuenit bestijs. vt apes p̄scūt flores. Et v̄ctitare ē aliq̄ genere ciboz vt i
vt ddam populi v̄ctitāt humana carne. ¶ Notandū q̄ dñtia ē inter frui
et v̄t: q̄ frui est solum respectu boni increati: vt est deus. Vñ frui: sic dñti-
nitar. Frui est amare alicui rei inherere q̄ seip̄am. Sed v̄t cōuenit rebus
q̄ in alium finē tendunt vt sunt virtutes et alie res create vt v̄tor hoc v̄o-
no rē. ¶ Queritur. quōd determinatur istud regimen. Dicendum q̄ de nos
minatur ex vi effectus cause materialis circa quā.
hōs ablatiuos ille p̄p̄nes .i. filles p̄p̄nes. i. regunt

Hos casus de pre coram societqz gubernant

¶ Sma ē q̄ iste p̄p̄nes de pre corā z similes in donato posite ibi. Da p̄p̄-
siones casus ablatiu rē. volit̄ deseruire abltō casui: vt de domo p̄ timo-
re rē. Et dicit̄ notant̄ (in abltō casu tm̄) p̄pter p̄p̄nes q̄ v̄triqz casui deser-
uiunt vt in sub sup et subter vel subtu: de q̄bus in fine hui⁹ patebit. ¶ Querit.
guitur. In p̄ncipio huius libi dicit̄ est q̄ p̄p̄siones nō p̄nt regere casuz
s rē. Dōm q̄ hoc verū est capiendū r̄gere specialiter: sed loquimur hic de
regere generaliter. p̄nt se extendit ad deseruire. ¶ Querit. Contra. Generaliter ca-
piendo de r̄gere non conuenit p̄p̄ositionib⁹ ergo rē. Ahs p̄batur de ista
p̄p̄sitione tenus que regit gtm̄ et nō abltm̄ vt crum̄ tenus. Dicendū q̄
hoc est more grecoz q̄ v̄runt ḡtō loco ablatiu: tm̄ sm̄ latinos deseruit ab-
latiuo casui: vt collo tenus qd̄ infra manifestabit̄ amplius. ¶ Querit. Contra. Mo-
re latinor. alie q̄ttuor p̄p̄siones etiā deseruiunt abltō casui: ergo male
excludit̄ illas p̄p̄siones. Ahs patet in hoc exemplo. Super illos puncto
imp̄loranda sunt prudentum virorū consilia. Ibi hec p̄p̄sio sup deseruit
abltō casui. p̄nt̄ illo puncto Dicendū q̄ in illa oratione sup capit
p̄ d̄ z tūc v̄t p̄nt̄ deseruire ablatiuo casui: vt in sequēti tertū declarabitur
¶ Querit. Contra. Capiendo regere cōter scz p̄ deseruire tūc ille p̄p̄nes a Dona-
to posite nō deseruiunt in ablatiuo casui. Ahs patet in ista orōne unde de
post. Dōz q̄ ibi capiunt̄ aduerbialit̄: vt ptz in his v̄sibus Voces p̄p̄sioe ne
queūt sine casib⁹ eē. Si careāt illis v̄t aduerbia dici. ¶ Queritur. vtrum
iste p̄p̄nes sint sp̄ exp̄mēde. Dōz q̄ nō: s̄z p̄nt̄ etiā subintelligi. Iuuenalis
L 4

Querit

Querit

Querit

Nota.

Querit

Arguit

Replica.

Replica.

Querit

Glosa notabilis

- Querit** Raro aconita bibit fictilibus. i. ex fictilibus. Itē aconita sciat venenū in torie carū. Querit. q̄t modis pōt capi. Dōm q̄ multis modis. Primo vt ē p̄mū elementū inter oēs lras: ⁊ sic dī apud grecos alpha apud hebreos aleph Secūdo pōt capi vt ē interiectio dolentis: ilupētis: deterrētis vt phibētis: ⁊ sic solz in fine aspirari: vt Spez greg; ab silice in nuda cōnixa reliq̄t Tertio capit vt ē p̄positio deseruētis abltō casu: vt a sūmo voc; deorūz ce cidit lucifer: ⁊ illo mō captū p̄ponit p̄sonantib;: s; ab p̄ponit vocalibus: vt ab amore. Inuenit tñ (ab) duabus liquidis p̄posita. s. l ⁊ r: vt ab lege: ab rege. Querit. q̄t modis caput cū. Dicendū q̄ trib; modis. Primo vt ē aduerbiū scans idē qd qñ: vt cū venerit scilicet sanctorū cessabit victio vīa Se cundo caput vt ē p̄unctio valēs tñ sicut q̄sus vel q̄si: vt cū mītra ut te bñ: ficia cōt: lerum: te tñ semp expior negatus. Tertio caput (cū) vt ē p̄pō et sic regit ablt tñ scantē comitē vt cū petro. Et nōq̄z illo mō captū repatur sine casuali dictōe: licet barbāre posset q̄s dicere: vis cū ire: s; p̄ illo debet di ci: vis mecū ire. Et sepe p̄ analrophā ponit p̄positio (cū) post suūz casuale vt nobiscū vobiscū ⁊c. Un qñ ē p̄positio tūc debet scribi p̄ cūz qñ ē p̄unctio vel aduerbiū tūc debet scribi per q̄s: s; q̄m. Itēz corā pōt capi dupl; Uno modo adverbialiter: ⁊ sic sciat idē qd in p̄sentia vel ad p̄sentia: ⁊ con struit cū p̄mo h̄bo ipōrtāte quietē in loco: vt qd̄ mlti iā duāz referuistis corā re ipā p̄betis. Secōdo p̄struit cū h̄bo ipōrtāte motū ad locū: vt volo maleficiū corā adducere. Secōdo caput corā vt ē p̄positio: ⁊ sic regit abltm vt corā iudice sit p̄fessio rei. Itē clā sine casu ē aduerbiū vt clā domū in trautit sur. Sed vt ē p̄positio ponit cū suo casuali: vt fur abūt ex carcere clā custodibus. In venit clanculū aduerbiū. Comicus Inuidere oēs ⁊ moride re clanculū: i ego stōpcedere p̄ q̄dā dicit clamde sine. Cor. quō dixerunt de ⁊ et ab illis. s. a vt ab. Dōz q̄ sic: Nā a et ab regit abltm scantē cām efficiētē: s; de ⁊ ex regit abltm scantē cām materialē: vt plm; dicit Est liber tā ineptus vt credas nō puero scriptū sed a puero. i. a hoīe pu erili. Sed qñ capiant de ⁊ ex in sacra scriptura vt notāt causam efficiētē vt p; ad Romanos. xi. Ex ipō ⁊ in ipō facta sunt oīa. Un ex ⁊ de dicit: q; (de) notat substāntialitatem: vt filius ab eterno processit de patre S; (ex) generalit; loquēdo notat quēcūq; modū p̄cedēdi ab alio: vt ex ipō sunt celum et terra. vii. Ex de materiā notat a vel ab efficiētē. Per dat formalē: sed p̄pter dat tibi finē. Querit. q̄t modis caput p. Dōm q̄ duos bus modis. Primo vt ē interiectio ⁊ sic aspirat in fine sine aduēctioe illius lre c: vt proh deū hōim fidē. Hieronym;. proh pudor mulier vincit seculū Secōdo caput vt ē p̄positio: ⁊ sic qñq; notat causam vt ego id p te agā. Qñq; est idē qd̄ sum: vt literus des operam q̄ virib; tuis. i. vires tuas. Qñq; est idē qd̄ m: vt pylatus sedens p̄ tribunali. Itē (p̄) qñq; denotat p̄patio nem ⁊ sciat idem qd̄ magis q̄ ⁊ sic dī. Ego p̄ te diligo neminē. Qñq; notat causam: ⁊ sic sciat a vel ex: vt p̄ timore obmutui. i. ex timore. Qñq; ē idē qd̄ ante: vt quicqd̄ agitis semp deū p̄ oculis habeatis. i. ante oculos. Item palā qñq; capitur vt est aduerbiū: vt palam locutus sum. Qñq; caput: vt est actūs a noīe pala pale. Qñq; caput vt ē p̄positio deseruētis abltō casu: vt ego ausim hoc palam omnib; fateri. Itē sine qñq; ē verbū impar: ni mo di a sino is ere: vt patet in passione dñi Sine videamus an veniat helias liberans eum. Qñq; ē p̄pō deseruētis abltō casu: vt sine timore faciā hoc Itē absq; valet tñ sicut sine ⁊ dicit absq; verecūdia. i. sine verecūdia. Et sub illa p̄pōne (sine) quidā p̄hendunt p̄ocul: vt p̄ocul dubio. i. absq; du bio (Et quid exponunt p̄cul p̄ illo participio remoto: vt p̄ocul dubio id ē remoto dubio. Sed tñ ponitur adverbialiter Un Virgili;. Sexta. p̄cul ca pit tantum delapsa iacebant. Notanduz q̄ tenuis quandoq; est nomen

Nota.

[Marginal glosses and notes in a smaller hand, partially cut off on the right edge of the page.]

De regimine Ablatiui

et sic e extrema ps act^o. i. finis. Qñq; e ppositio fcans idē qđ vsq; t temp post ponitur suo casuali: vt pubiten^o metetenus. ¶ Notandū q; ten^o qñq; pōt regē grām dū ē res genuina vel singulari nūero carēs. Virgili^o. Et cruram ten^o a mēto palearta pondēt. i. vsq; crura sp em ten^o fcat vsq; ad: vt aurū ten^o. i. ad aures De plurali nūero: vt cumarū ten^o. i. transpadanoz. ¶ Jñ qñq; ē idē qđ qm Cullius Quaten^o negat nobis diu viuere: agam aliqd q nos vt esse testemur. Qñq; ē idē qđ quantū: vt videndū ē quaten^o amicitia tribuendū ē Sz quatū^o p i ē cōmūctio valēs idē qđ vt. Sicut pte nus pe scriptū ē idē qđ longe: vt pten^o eger ago. Sz pñ^o p i scriptū idē ē qđ mor vt hostē repellas lōgius pacemq; donas. pñ^o Et inuenit etiā a tenus eaten^o: t valet tm̄ sicut ita: vt da nobis dñe eaten^o honore pficere. i. ita. ¶ Cōf. An regit iste abltis ecouerso in ista ordne: hō ē rīfibilis t ecō uerso. Dd3 q; si ē vna dco valēs tm̄ sicut ecouersum: sic ē aduerbiū. Sz si capitur vt sunt due dectōes: t sic illa ppo ē deseruit abltō casui. f. ecouersio. Querit. Quot sunt ppositioes deseruētes abltō casui. Dōm q; qñde cim. vñ. Sextus quindenās sibi iungit pposituras ¶ Querit. Ex quavi regunt isti ablti. Dōm ex vi nature ppositiois qz qñ alicu regimini non est nomen impositum tunc tenet nomē generale tanq; sibi ppruum sed regimini istarum ppositioinum non est nomē impositū: ergo tē.

Nota.

Querit

Querit

Lum super est pro de sexto decet hanc sotiare

¶ Sena ē q; ista ppositio sup sumpta p ista ppoē de constructur cū abltō Virgilius. Multa sup priamo rogatus sup hecote multa hoc ē de pamo et de hecote ¶ Arguit. Ex isto sequeret q; ois illa ord esset dubiosa in qua ponit illa ppositio sup: qđ ē falsum. Seq; ppaf: qz dubiū esset an sup capiatur sm̄ ppam fcationem vel. p de. Dd3 q; illa dubitatio tollit p dictionē rectā: qz qñ regit ablti tūc stat p de: cuius ē deseruire abltō casui Sz qñ capit sup sm̄ ppriā naturā deseruit actō casui: vt in psalmo. Sup aspide et basiliscum ambulabis tē. ¶ Querit. qre auctor ponit istā regulā pōitis de illa ppositioe sup qđ de alijs ppositioibus. Dōm q; ideo qz sup qñq; cō struit cū accō primo qñ imporat pparationē vt crux christi ē pcciosior sup oia ligna siluarū. Secundo qñ ponitur p vltra vt iohannes addidit dnos albos sup pecunias quas dedit p nuncio. Tertio qñ ponitur p contra vt vado sup hostes. i. contra hostes. Quarto ponitur p supra vt petrus sedet sup sedem. vñ. Cum quarto casu semp sup associatur. Cōnotat atq; notat q; quos supra. ¶ Querit. quot modis sup constructū cū abltō. Dōm q; qñq; modis. Primo qñ ponitur p preter vt sup his beneficijs cōferam tibi alia. i. pter hec beneficia. Tertio qñ ponitur p de vt volum^o cōqueri sup iniurijs nobis illatis. i. de iniurijs. Quarto qñ ponitur p pro: vt ego cogito multū sup his. i. p his. Quinto qñ ponitur p propter vt multum laboram sup pmissionē vestrā. i. propter pmissionē vestram. vñ. Cuz sup in preter de p signat quos propter. Istis quinq; modis sexto super locatur ¶ Notandū q; sup qñq; denotat locū t sic regit accm̄ vel ablti vt sedeo sup lapide vt super lapide. Virgilius hic tñ hac meci peteris requiescere nocte ffrende super viridi sunt nobis nutia poma. Qñq; sup idem est qđ valde et sic ē ad uerbum non regens aliquem casum. Virgilius. Ecce super mesti magna dydonis ab vbe Legati responsa ferunt.

Arguit

Querit

Nota.

f. abltis sup. verbis illa ppoē. i. precedente
Iste datur casus passiuus a vel ab pceunte

Glosa notabilis.

Est exemplū in quo hoc verbū cer-
nuntur constructur cum ablatiuo me-
diante prepositione a.

Est exemplū in quo hoc vrbū vide-
bor constructur cū ablatiuo illo me-
diante prepositione ab.

Lermitur hic a me: quandoq; videbor ab illo.

Quid dicit qd vrbū passiuū pōt regē ablatiū mediāte pōne a vlt ab scātes cām
efficientē q infert illā passiōe: vt petrus diligit a me. Et v: notāter cām
efficientē q ablatiū scāns cām instrumētalez pōt regi a vbo passiuo sine
et qñ ab. Sol. qñ ablatiū incipit a cōsonāte tūc debz mediare: vt a domo: s;
qñ ablatiū incipit a vocali: tūc d; mediare ab: vt ab amore. A tali dico vor-
cali q suā pām vim retinet q; si talis trāsit in vim psonātie tūc d; ponit:
vt a vocali inchoat alphabetū: a iohē pcurior. **¶** Si. Sunt mīta alia vba
q passiuā q regit ablatiū mediāte pōne a vlt ab: g male v: Ista daf casus
passiuus a vlt ab pcurte. **¶** Si. pbat: vt osculoz amplector criminor: q nō sūt
passiuū gnis. s; cōis gnis. Sol. qñ regit ablatiū post se mediāte pōne tunc
sumunt in passiuā scātōe. **¶** Corra. Ille ablatiū regit a pōne r nō a ver-
bis passiuis q; ab illa dictiōe regit casus aliq; p quā cogit stare in tali cas-
su ita q nō possit stare in alto s; pōnes deseruiētes ablatiū casui faciunt q
dictio recta in p dicitis orōnib; sit ablatiū casus: g rē. Solo. qñ retorquet sūt
casuale ad actū tunc regit ab illo verbo passiuo: tñ p mediū ppositiois

Querit

Arguit

Replca.

Querit

Arguit

Querit

Querit

Querit

Querit

Querit

Querit. Quid in pposito capiendum est verbū passiuū. Solo. pmo pro-
verbis passiuū gnis. Scōdo verba neutrapassiuā regit ablatiū p istā regulā
mediāte pōne a vel ab: vt vapulo venio. Tertio verba cōia in passiuā s;
gnificatiōe sumpta: vt osculoz criminoz amplector. Quarto vba deponens
talia in passiuā scātōe sumpta vt nascor. Quinto vba impositiua in tur
vt doceo. Exēplū de pmo: vt liber legit a me De scōdo: vt vapulo a iohanne
De tertio vt criminoz a te. De quarto: vt nat; suz a parētib; nobilib;. De
quinto vt doceo a me grāmāticā. **¶** Si. vrbū passiuū regit ablatiū scāntē cām efficiētē instru-
mētālē sine medio pōnis vt ibi (Rēg; notās fieri) s; nō regit ablatiū scāntē
cām efficiētē pncipalē sine medio pōnis. **Q**uerit. Utrū verbū passiuū
pōt regere ablatiū scāntē cām efficiētē pncipalē sine medio pōnis. Solo.
Nō Cui; rō ē: q; passio immediate nō sit cā efficiētē pncipalē: sed mediāte
mediū: g debet mediare ppositio ad scāndū illam mediatiōnē. **Q**uerit.
Utrū necessarium est q; mediet ppositio. Solutio. Nō: sed soluz ponitur
ad designandū mediātam habitudinē ablatiuorū ad illā passiōnē que sca-
tur per verbum passiuū. **Q**ueritur. Quotuplicia sūt verba passiuā. So-
lurio. Triplicia. Quedāz sūt passiuā scātōe tñ: vt exulo vapulo venio.
Quedā voce tñ: vt meror; diuertor; et multa vba deponens talia vt loquor;
sequor; rē. S; alia sūt passiuā voce r significatiōe simul: r illa sūt passiuū
gnis vt amor; doceo; r silia. **Q**ueritur. Quare passiuā regit ablatiū me-
diante ppositioe a vel ab r nō mediātibus alijs ppositioe b;. Sol. Ite
due pōnes importāt circūstantia cāe efficiētis q; scāt p ablatiū quā alie
pōnes nō importat. **Q**uerit. Utrū vrbū passiuū pōt regere ples ablatiū
ex diuersis viribus in vna orōne. Solo. sic: vt patet in hoc exemplo iohēs
gnat; oculis cultello a petro vnico icu isto tpe: pnis ablatiū. s. oculis regi-
tur p hanc regulā (Rēg; carere notās) Scōdo. s. cultello regit p istā regulā
lam (rēg; notās fieri) Tertius. s. petro regit ex vi effect; cāe efficiētis pnc-
cipalis ibi (Isto daf casus) qrtus. s. vnico icu regitur ex vi cause fo: malis
ibi (Nomē eis adiunge) S; qntus. s. ista tpe regit p illā regulam (Aut tpe
signās) ex vi cōmensuratiōis tpalis. **Q**uerit. Et quā v; r gūt iste ablatiū

[Marginal notes in a smaller hand, partially cut off on the right edge of the page.]

De regimine Ablatiui

Solo. Ex vi trāsitiōis: qz spōnes notāt trāsitiōē ⁊ diuersitatem.
Abū fcās actū suscipiēdi. s. verbū .i. Abū fcās actū recedendi

Vel si susceptum: quod signes siue recessum

Exēplū in quo hoc Abū disco fcās
actū suscipiēdi regit ablatiū te me
diante p̄positione a

Est exēplū in q̄ hoc Abū recedo signi
ficans actū recedendi: regit ablatiū
te mediante p̄positione a.

Sic a te disco libros;

a teqz recedo

Cōgnia huius stat in duobus regulis. Prima ē. Verbū fcās actū suscipiē
di pōt regē ablatiū mediante spōne a vel ab fcante illū a q̄ talis susceptio
causat vt didici hoc a te intellexi hoc ab illo. Sc̄ba regula ē. Verbū impo
tans actū recedendi pōt regere ablatiū mediāte spōne a vel ab fcante illū
de q̄ fit talis recessus vt iohēs recessit a petro ⁊ ibi Ut auertat indignatio
nem suā a nobis. Af. hoc Abū disco regit accm̄ p̄ hāc regulā Erudio do
cto rē. qz Abū vehēmentissime trāsitiōis. Solo. hoc Abū disco caput dupl̄
Uno mō vt ē idē qd̄ doctrinā tradere et sic regit accm̄. Alio mō significat
doctrinā recipere et sic regit ablatiū p̄ istā regulāz. p̄mo modo p̄tinet ad
magistros q̄ doctrinā tradunt Sed sc̄do mō p̄tinet ad discipulos q̄ doctri
nam recipiunt. Contra. Disco nō pōt regere ablatiū put fcāt doctrinā
recipere: q̄ rē. Ans p̄bat: qz ablatiū ē p̄p̄ius casus verborū passiuorū: sed
discere hoc nō acceptū nō ē verbū passiuū. q̄ rē. Solo. est ista Disco regit
ablatiū casum fm̄ q̄ habet cōuenientia cū verbis passiuis qz fcāt doctrinā
recipere qd̄ est fm̄ rem significatam patet qz dicit Aristo. in ij. de anima q̄
intelligere pati quoddam est. Queritur. Quare verba significatiua actū
suscipiēdi non possunt regere ablatiū nisi mediante p̄positione Solutio
Ideo: qz talia verba significant actum qui solum pōt mediate a verbo p̄
cedere et illa mediatio notatur per p̄positionem.

sup. casus .i. multi dcone regēte. i. puati

Sunt ablatiui plures rectore soluti

Exēplū in quo illi duo ablatiui. s. doctore legente ponuntur absolute.

Discere discipuli debent doctore legente

Dicit qz plures ablati ponuntur absolute. Exēplū patet in textu vt hic
Sole lucente dies est: saluo honore meo hoc facere nequeo: legati recedūt
re infecta. Itē aliq̄ nō explicite sed implicite ponitur ablatiū absolute: vt
hic Pluente intrandū est domz Ibi sub illo ablatiū plente intelligitur ille
ablatiū deo vel natura. Ideo plures dicunt qz isti ablati ponunt absolute in
designatiōe cōsequente qz ponunt loco vnus p̄positionis q̄ ē ans vel p̄ns
in abq̄ p̄ns sed qz p̄positio. i. p̄fecta oratio p̄stat ex noie et verbo: ideo oportet
esse duos ablatiōs quoz vnus resoluat in nomē et alter in verbum q̄ fa
ciunt p̄positionū apud logicaz. Ex q̄ soluit ista q̄stio: qre sunt plures ablati
absolute postti cuius solutio patet ex iam dictis. Queritur. quot modis
ablatiū istius regule exponitur Solutio. Tribus modis p̄mo temporalit̄
p̄ dum vt Magistro legente. i. dum magister legit p̄ueri. p̄ficiunt Secūdo
exponitur conditionaliter p̄ si vt sole oriente. i. si sol oritur dies est. Tertio
exponit casualiter per quia: vt sole lucente. i. qz sol lucet dies est. v̄. per
dum vel p̄ si vel p̄ quia iure resoluū. Ablatiuus habet: quia regente caret
Queritur. quare ablatiui ponuntur absolute in designatiōe sequente
Solutio. Ideo: quia ablatiui semper significant sequelam vnus ex aliq̄.
Nam ablatiuis significat p̄ modum a quo et sic significat aliquid ex quo
aliquid fit ergo potius proportionatur hoc ablatiū q̄ alicui aliorum casuum

Arguit

Replica

Querit

Querit

Querit

Glosa notabilis.

Arguit **¶** Arguit. Deo scias actum suscipiendi doctrinam potest regere ablativum: scilicet discere se
 talis actum. Regit illud ablativum (doctore legente) Solo. Itud exemplum potest capi
 sensu hypotetico: et sic valet tamen: si doctor legit pueri. p[ro]fitur: et sic ponant
 ista duo ablativi absolute: vel non reguntur: quia non ponuntur in eadem oratione cum illo
 verbo discere. Et si sensu categorico valet tamen sicut: discere. Vnde discipuli do
 ctore legente. et sic reguntur a ly discere. **¶** Q[ui]s. quod isti ablativi absolute positi vnt
 se h[ab]e. Solo. Unus erit notialis: et alius participialis: seu loco participii positi. Ex
 emplum de notiali: vt me currite cecidi in foueam. Exemplum vbi ablativus ponit
 loco participii: vt deo duce. i. deo ducente venis in patriam Maximiliano rege
 .i. regente ero cardinalis. **¶** Querit. que vnt ablativus dicitur participialis seu lo
 co participii positi. Solo. id: quod tales ablativi ponuntur loco ant[er]is seu p[re]sequen
 tis que sunt p[ro]p[ri]etates: scilicet ille non componunt nisi ex nomine et verbo: ergo oportet quod
 vnus ablativus sit participium qui possit resolui in verbum. **¶** Querit. ut
 modis ponantur ablativi absolute. Solutio. Sex modis. Primo: duo abla
 tivi quorum vnus est notialis seu p[ro]nominalis: et alius participialis. Exemplum
 de primo: vt sole lucete dies est. Exemplum secundi: vt me bibente nihil lo
 quor. Secundo duo ablativi notiales quorum vnus est resolvable in ablativum p[ro]cipias
 lem: vt de duce venis in patriam. i. deo ducente. Tertio vnus ablativus notia
 lis tamen: sed circa ipsum intelligitur vnus ablativus p[ro]cipialis: vt nuc in speculo
 et enigmatice: sic aut videbimus deum facie ad facie. i. existente facie ad facie
 em. Quarto: vnus ablativus p[ro]cipialis sibi exempto actiois in quo subintels
 ligitur vnus ablativus notialis: scilicet deo seu natura: vt pluenite intrandum est
 impersonalis passivie verbi qui est resolvable in ablativus: quorum vnus sit notia
 lis: et alter participialis: vt dicto de nomine dicendum est de verbo (dicto). i.
 dictioe facta. Sexto ablativus p[ro]p[ri]i nominis loci minoris ponitur abso
 lute: de quo infra patebit. **¶** Querit. utrum etiam alij casus possunt poni
 loco ablativorum ponuntur. Et sicut p[ro]p[ri]um ponitur in grecos genitivum
 designatione consequentie. Etiam sicut antiquos grammaticos nominati
 vi ponuntur absolute in designatione consequentie. vnt. Soluuntur ferti
 rectos solvere vetusti: vt patet in hymno. Crux si dehis. Lustra qui iam sex
 peracta. Et in illo hymno. Offensa ibi: vulnera cum christi carne fulgida.
 Et semper tales nomina atque ponuntur loco ablativorum.

de absolu
tionē ablati

.i. ablativus p[ro]p[ri]i
 nois loci minoris.

.i. dictioe a qua
 debeat regi

Atq; loci nomen quandoq; regente carebit
¶ Itud ponitur gra exemplum: ad denotandum quia quatuor nomina appela
 laruna appropriata possunt etiam carere rectore in ablativo.
Rhoma militia vel humo vel ture domoq;
 sibi scias motum p[ro] locum .i. regulam .i. tenebit
Rex venit atq; means normā servabit eandem
 Isti ablativi positi cum hoc verbo meabit sciant motum p[ro] locum carere rectore
Rhoma rothomago vernone meabit athenis
 eandem .i. verbū nō importans
 sniam motum sed quietem .i. eisdem verbo

Servat idem verbum sine motu, dum societur

Glossanotabilis

Exemplū in quo hoc relatiuū que refert hoc nomen romam positum aduerbialiter

Ut vado romam: que eminet in cubus altis

- Querit** Dicit qd sepe fit relatio grammatice ad nomē absolute positū. Exēplū. *Ua de colona qe pulchra ciuitas.* Querit: qre auctor hic exēplificat de actō in regim: ne ablatiu. Solo. Ad scandū qd regula nō solū habet veritatē: de actō sed etiam de gō: et abltō. *De gō: vt sum romē q est caput mūdi* De actō ptz in textu. *De abltō: vt venio colonia q est scā ciuitas.* Querit: qre auctor ponit hic istā dūbiationē. Solo. Ideo: qz ad ad hūm nō pōt fieri relatio noialis siue pnoial: s; iste abltus ponit aduerbialit. Et q dice dū q fit ad nomen s; substantiā: licz fit ad aduerbiū s; officiū. **Arguit** s; m pscianū nulli aduerbio pōt addi relatiuū: s; istud nomē (loci) ponit aduerbialit. qz. Solo. licet ponat aduerbialit s; officiū: tñ manet nomē s; substantiā: ita pōt ad ipm fieri relatio. **Contra.** relatiuū nō pōt poni aduerbialit quod illud nomē aduerbialit positū referat: ergo nec antecedēs. **Probat** psequētia: qz relatiuū et aūs idē dicit. Solo. Rōne illius nō refert ipm vt est aduerbiū: s; vt manet nomē s; substantiā. Et hoc idē: qz relatiuū s; suū aūs debent cōuenire in genere et in numero: iuxta illud: *In genere numero pcedēs iūge relatio: s; aduerbiū nō est alium* generi vt numeri: qz ad ipm nō pōt relatiuū referri. **Querit:** qre ad vep aduerbiū nō pōt fieri relatio: Solo rō: qz relatiuū s; suū aūs debet cōuenire in genere et in numero: s; vep aduerbiū nō h; talia accidētia qz. **Querit:** qd modis habet fieri talis relatio ad nomē loci. Solo. duob; modis pno p nomē vt vado romā q eminet alt; menib; Scō p aduerbiū relatiue captū: vt vado romā q tu vadis. vñ *Uirg. Urbē qz dicit romā melibee putam* .i. interrogas sup. nomē .f. noi sic absolute posito

Queris si possit adiectiuum sociari

Exēplū in q adiectiū doctas pū gū illi nomē athenas absolute posito.

Ut debet doctas bonus ire scholaris athenas

- Querit** Hic mouet dubium: scz an isti casus sint aduerbia. hoc soluit volēs qz v; virtute sint noia. Est questio talis. *Utrū casib; absolute positis possit adē in n gi nomen adiectiuū.* Solutio ex exēplis text; ptz qz sic vt bon; scholar; debet ire doctas athenas: pgere litteratā et sanctā colonā. Querit: qre auctor nō soluit istā qstionē. Solutio. qz nō soluit ea formalit et explicite soluit tñ eā implicite p hoc adiectiū adiungit substantiuo absolute posito. Cuius rō est qz s; m petriū helye adiectiū tenet idem regimen cū suo substantiuo quia adiectiuum sequitur naturam sui substantiuū in regimie ideo sequitur eius conditionem in absolute. **Queritur** Utrū ista questio solum habeat veritatē de adiectiuo cum ablatiuo posito. Solutio. Non sed etiā de alijs obliquis absolute positis. De genitiuo vt studii colonie scē De actō vt vado coloniam sanctā. **Arguitur.** Adiectiuum non regitur qz non ponit absolute. **Probat** psequētia qz pūatiē posita hnt fieri circa idem subiectū. Solutio. Sicut adiectiuū habet regimē cū substantiuo: ita etiam per absoluteionem sui substantiuū: ponitur absolute. **Contra.** Sicut se habet relatiuum ad antecedens absolute positi non ponitur absolute: ergo etiam adiectiuum gratia sui substantiuū nō debet poni absolute. Solutio. Non est simile: quia relatiuum et suum antecedens temp hnt diuersa verba vel vnus bis positum: iuxta dictum Floristē. *Precedens et qui binis verbis volo iungi Diuersum verbum vel detur eis geminatis: q vnus pōt*

